

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący	<i>SSO Andrzej Turliński</i>
Protokolant –	Sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 14 czerwca 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *Spółki jawnej z siedzibą w N.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) *Spółki jawnej z siedzibą w N.* od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 29 marca 2017 r. Nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w jej punkcie 2 w ten sposób, że obniża wymierzoną (...) *Spółce jawnej z siedzibą w N.* karę pieniężną z kwoty 10000 zł (dziesięć tysięcy złotych) do kwoty 1000 zł (jeden tysiąc złotych)

II. oddala odwołanie w pozostałej części;

III. zasądza od (...) *Spółki jawnej z siedzibą w N.* na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Andrzej Turliński

Sygn. akt *XVII AmE 202/17*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 marca 2017 r. Nr (...) na podstawie art. 168 pkt 11 oraz art. 174 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r., poz. 478 ze zm.) w zw. z art. 104 k.p.a. (Dz.U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wszczętego z urzędu w dniu 25 października 2016 r. którego stroną był przedsiębiorca: (...) spółka jawna z siedzibą w N. (powód) wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS (...) i posiadająca numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...) orzekł, że powód naruszył art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii, w ten sposób, iż nie przedłożył Prezesowi URE w terminie 30 dni od zakończenia II kwartału 2016 r. sprawozdania kwartalnego, zawierającego informacje wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii za II kwartał 2016 r. – pkt 1 decyzji.

W pkt 2 decyzji za działanie opisane w pkt 1 Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 10000 zł.

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie. Wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu odwołania podał, że już w toku postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem zaskarżonej decyzji doręczył Prezesowi URE pismo, w którym wyjaśnił, że mając na uwadze konieczność wywiązania się z obowiązków sprawozdawczych wynikających z przepisu art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii - przesłał na adres Prezesa URE sprawozdanie kwartalne dotyczące łącznej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, w tym sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej (...) w terminie umożliwiającym doręczenie tego sprawozdania Prezesowi URE do dnia 30 lipca 2016 r. Wskazał przy tym, że sprawozdanie, o którym mowa, wysłane zostało za pośrednictwem operatora wyznaczonego (...) S.A. listem zwykłym (priorytetowym) nierejestrowanym, podobnie jak sprawozdania za inne okresy kwartalne. Powód poinformował też Prezesa URE, że o niedoręczeniu sprawozdania wynikającym z nienależytego wykonania (w istocie z niewykonania) usługi przez (...) S.A. dowiedział się dopiero w dniu 28 października 2016 r. Niezwłocznie po tym (w dniu następnym) doręczył osobiście drugi (jednobrzmiący) egzemplarz sprawozdania wysłanego uprzednio za pośrednictwem (...) S.A. oraz złożył reklamację związaną z niedoręceniem nadanego przez powoda sprawozdania przez operatora pocztowego. W decyzji kończącej postępowanie w sprawie Prezes URE wymierzył powodowi karę, nie uwzględniając okoliczności objętych treścią pisma powoda, pomimo tego, że zasady doświadczenia życiowego oraz reguły poprawnego wnioskowania powinny skłaniać do wniosku, że jeżeli powód sprawozdania za poprzednie okresy kwartalne składał terminowo, doręczając je za pośrednictwem tego samego operatora (...) S.A.) każdorazowo listami zwykłymi (priorytetowymi) nierejestrowanymi, to i tym razem wysłał sprawozdanie listem nierejestrowanym. Pominięcie wskazanego zakresu odniesienia, zdaniem powoda, powoduje, że wymierzona kara, która w złożeniu ma spełniać cele represyjne za niestosowanie się do bezwzględnie obowiązujących wymagań ustawy oraz cele prewencyjne – zmierzając do wymuszenia na ukaranym przestrzegania tych imperatywnych reguł w przyszłości – w istocie nie spełnia żadnej z tych funkcji wobec powoda, który sprawozdanie de facto wysłał. Powód podał, że z konstrukcji odpowiedzialności za naruszenie przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii jako odpowiedzialności o charakterze obiektywnym, wynika, że na przedsiębiorcę nie można nałożyć kary pieniężnej, jeżeli naruszenie obowiązków wynikających z tej ustawy nie jest rezultatem jego zachowania (działania lub zaniechania), lecz niezależnych od niego, pozostających poza jego kontrolą okoliczności o charakterze zewnętrznym. Na takie okoliczności powołał się w swoim piśmie z dnia 04 listopada 2016 r. powód. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym, że także (...) S.A. w piśmie z dnia 6 grudnia 2016 r. zatytułowanym „zawiadomienie o rozpatrzeniu skargi” wskazała, że nie jest w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy przesyłka, której dotyczy interwencja mogła zaginąć na etapie jej nadania, przewozu lub doręczenia wskazując ponadto, że podejmuje działania zmierzające do rozpoznania ogniw, które mogą mieć ujemny wpływ na bezpieczeństwo przesyłek nierejestrowanych oraz, że każdy zgłoszony przez klientów sygnał stanowi podstawę do podejmowania działań mających na celu poprawę jakości świadczonych usług oraz doskonalenia mechanizmów zabezpieczających obrót przesyłek. W realiach przedmiotowej sprawy (skoro powód każdorazowo wysyłał sprawozdania listem nierejestrowanym, a operator pocztowy nie przeczy temu, że przesyłka, o której mowa mogła zaginąć) to między zachowaniem powoda a naruszeniem obowiązków wynikających z ustawy o odnawialnych źródłach energii nie zachodził ścisły związek przyczynowo – skutkowy. Nie bez znaczenia pozostaje, że wymierzenie kary finansowej w tak znacznej wysokości, w takich, a nie innych okolicznościach sprawy, powinno być uznane za sprzeczne ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem prawa i zasadami współżycia społecznego. Gdyby powód wiedział (przed wszczęciem postępowania przez Prezesa URE), że wysłane przez niego sprawozdanie nie zostało doręczone w wyniku zagubienia przesyłki, z całą pewnością doręczyłby to sprawozdanie osobiście przed tym, zanim Prezes URE powziąłby wiadomość o niedoręczeniu. W sytuacji, o której mowa, znikoma społeczna szkodliwość czynu, przy ocenie której uwzględniony być powinien nie tylko rodzaj naruszenia, ale także pozycja rynkowa powoda wyrażająca się w takim, a nie innym rozmiarze prowadzonej działalności oraz zachowanie powoda w czasie trwania postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej powinna przemawiać za odstąpieniem od jej wymierzenia.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Wniósł także o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy przesłanych na podstawie art. 479⁴⁸ § 1 k.p.c. Sądowi Okręgowemu w Warszawie – Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów przy piśmie z dnia 3 lipca 2017 r. – na okoliczność twierdzeń zawartych w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2019 r. powód nie stawiał się – zawiadomiony o terminie rozprawy.

Pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko przedstawione w odpowiedzi na odwołanie.

W ocenie Prezesa URE okoliczności faktyczne są bezsporne. Nadanie sprawozdania listem zwykłym przez profesjonalnego przedsiębiorcę nie jest przesłanką do uznania, że powód dopuścił się naruszenia z przyczyn od niego niezależnych.

Powód nie posiada żadnego dokumentu potwierdzającego wypełnienie obowiązku sprawozdawczego.

Decyzja wydana przez organ jest zasadna.

Prezes URE nie mógł odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej, ponieważ przedsiębiorca złożył sprawozdanie dopiero po wszczęciu postępowania.

Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2019 r. Sąd postanowił dopuścić dowody zgromadzone w aktach postępowania administracyjnego na okoliczności podniesione w pismach procesowych stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

Powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej energię promieniowania słonecznego o mocy 0,052 MW. W związku z tym w dniu 6 maja 2015 r. został wpisany przez Prezesa URE do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, tj. rejestru o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii - Dz.U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm. (dalej: ustawy oze).

Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 7 ww. ustawy wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany przekazywać Prezesowi URE sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału. Jak wynika z treści art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy oze wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości: energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1 tej ustawy, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej, zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaju tych paliw, a także ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy oze wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji ma obowiązek przedłożenia Prezesowi URE sprawozdania kwartalnego, zawierającego wskazane informacje – w terminie 30 dni od zakończenia kwartału.

Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy oze, zawierające informacje wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, za II kwartał 2016 r. w terminie 30 dni od zakończenia II kwartału 2016 r. tj. do 30 lipca 2016 r. nie wpłynęło w ustawowym terminie do URE.

W związku z tym pismem z dnia 25 października 2016 r. (k. 1 – 1V akt administracyjnych) Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z

nieprzedłożeniem w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy oze. Jednocześnie w oparciu o przepisy art. 50, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne powód został wezwany, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, do złożenia szczegółowych wyjaśnień w sprawie, mających związek z ujawnionym naruszeniem, a także złożenia ewentualnych wniosków dowodowych.

W odpowiedzi na ww. wezwanie, powód w dniu 28 października 2016 r. (k. 7 akt administracyjnych) doręczył sprawozdanie za II kwartał 2016 r., zaś w piśmie z dnia 4 listopada 2016 r. (k. 8 akt administracyjnych) powód wskazał, iż wysłał przedmiotowe sprawozdanie kwartalne na adres Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki za pośrednictwem operatora wyznaczonego (...) S.A., w terminie umożliwiającym jego doręczenie przed dniem 30 lipca 2016 r. Jednakże z uwagi na to, iż sprawozdanie zostało wysłane listem zwykłym (priorytet) nierejestrowanym, o braku jego doręczenia powód dowiedział się wskutek wszczęcia postępowania o ukaranie przez Prezesa URE. Niezwłocznie po tym (w dniu następnym) doręczył osobiście drugi (jednobrzmiący) egzemplarz sprawozdania wysłanego uprzednio za pośrednictwem (...) S.A. (...) też reklamację związaną z niedoręczeniem nadanego przez niego sprawozdania przez operatora pocztowego. Jednocześnie powód wniosł o umorzenie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia mu kary pieniężnej. Ponadto, do pisma z dnia 4 listopada 2016 r. powód dołączył treść skargi złożonej w Urzędzie Poczтовым (...) S.A w N. (k. 9 akt administracyjnych).

Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje.

W myśl art. 168 pkt 11 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – Dz.U. z 2015 r., poz. 478 z późn. zm. karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 tej ustawy lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje.

Według art. 169 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, karę tę wymierza Prezes URE w drodze decyzji. Odpowiedzialność przewidziana w art. 168 pkt 11 ustawy oze ma charakter obiektywny. Dla stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę ciężącego na nim obowiązku wystarczające jest ustalenie, że dany podmiot zachował się w sposób sprzeczny z wiążącym go nakazem lub zakazem. W tym zakresie, w ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, fakt nieprzedstawienia przez powoda Prezesowi URE, do dnia 30 lipca 2016 r. sprawozdania kwartalnego, wymaganego przywołanymi wyżej przepisami prawa uznać należało za bezspornie wykazany. Stan faktyczny sprawy potwierdza zatem niewywiązanie się przez powoda z ustawowego obowiązku sprawozdawczego. Bez znaczenia pozostaje przy tym kwestia przyczyn niedopełnienia przedmiotowego obowiązku.

Argument powoda, że na przedsiębiorcę nie można nałożyć kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy oze w sytuacji, gdy przedsiębiorca ten sprawozdanie wysłał (nadał w otwartym ustawowym terminie w placówce pocztowej), natomiast nie doszło ono do Prezesa URE z przyczyn od niego niezależnych, jest trafny, ale nie dotyczy ustalonego w sprawie stanu faktycznego. Powód nie udowodnił bowiem w przedmiotowej sprawie swojego twierdzenia o nadaniu w placówce pocztowej (...) przesyłki do organu regulacyjnego zawierającej wymagane sprawozdanie.

Fakt nadania przesyłki nie wynika z przedstawionego przy odwołaniu pisma (...) z dnia 6 grudnia 2016 r., ponieważ w piśmie tym jedynie w sposób ogólny wyjaśniono, że w przypadku przesyłek nierejestrowanych fakt ich przesyłania i doręczania nie ma odzwierciedlenia w dokumentach pocztowych – czynności związane z ich transportem i doręczeniem nie wymagają dokumentowania. Operator nie jest w stanie w takim przypadku stwierdzić, czy przesyłka, której dotyczy interwencja została w ogóle przez niego przyjęta. Należy więc uznać, że twierdzenie powoda o nadaniu sprawozdania zwykłą przesyłką pocztową nie zostało wykazane. Powód nie przedstawił dowodu jej nadania, a samo oświadczenie nie może być uznane za wystarczające. Miarodajny w tej kwestii byłby dowód nadania przesyłki do przewozu pocztowego listem poleconym (rejestrowanym).

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy jest również fakt, że wcześniejsze sprawozdania Prezes URE otrzymywał listami zwykłymi.

Odpowiedzialność finansowa określona w art. 168 pkt 11 ustawy oze została zliberalizowana przez normę z art. 174 ust. 2 ustawy oze, przez przyznanie organowi regulacyjnemu uprawnienia do odstąpienia od wymierzenia kary, gdy wytwórca zachował się sprzecznie z normą ustawy oze, lecz zmienił swoje zachowanie (zrealizował obowiązek), zanim organ regulacyjny powziął wiadomość i o ile zakres naruszenia był znikomy. Brzmienie przepisu art. 174 ust. 2 wskazuje jednoznacznie, że zastosowanie tej instytucji wymaga łącznego spełniania obu przesłanek wymienionych w przepisie. Nadto ustawodawca użył w przepisie sformułowania, iż Prezes „może” odstąpić od wymierzenia kary, wskazując na uznaniowy charakter tej instytucji.

W niniejszej sprawie, nawet gdyby uznać, że zakres naruszeń, których dopuścił się wytwórca, był znikomy, to brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, z uwagi na bezsporną okoliczność, że do zrealizowania obowiązku sprawozdawczego doszło dopiero na skutek zawiadomienia przedsiębiorcy przez Prezesa URE o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Przedmiotowe sprawozdanie zostało złożone Prezesowi URE dopiero w dniu 28 października 2016 r., tj. w toku postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wszczętego przez Prezesa URE pismem z dnia 25 października 2016 r. Nie została zatem spełniona druga z przesłanek wymienionych w art. 174 ust. 2 ustawy oze, co przesądza o niedopuszczalności odstąpienia od wymierzenia kary.

Niezależnie jednak od tego nie można przyjąć, by w analizowanej sprawie zakres naruszeń był znikomy. Składanie przez wytwórców sprawozdań kwartalnych w ustawowo określonych terminach ma bowiem istotne znaczenie, gdyż na Prezesie URE spoczywa obowiązek gromadzenia informacji dotyczących ilości wytwarzanej energii elektrycznej dla celów rozliczenia finansowego systemu wsparcia (pomocy publicznej). Ponadto, w oparciu o przedmiotowe sprawozdania, na podstawie art. 17 ustawy oze, organ regulacyjny sporządza zbiorczy raport roczny, przekazywany następnie Ministrowi do Spraw Energii.

Bez znaczenia dla karalności na gruncie przepisu art. 168 pkt 11 ustawy oze pozostają kwestie przyczyn niedopełnienia obowiązku sprawozdawczego oraz skutków tego zaniedbania, a także dotychczasowa niekaralność przedsiębiorcy za podobne zdarzenie. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej na ww. podstawie prawnej została ustalona w przepisie art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy oze, ma charakter sztywny i wynosiła w dniu wydania decyzji 10.000 zł.

W ocenie Sądu, stan faktyczny sprawy upoważniał Prezesa URE do zastosowania w sprawie art. 168 pkt.11 ustawy oze. Trzeba też wspomnieć, że nałożenie kary sztywnej za uchybienie wskazane w tym przepisie ma charakter obligatoryjny, wobec czego, przy braku przesłanek do odstąpienia kary, Prezes URE zobowiązany był nałożyć na powoda karę w kwocie 10.000 zł.

Zasadniczo w sprawach z odwołań od deklaratoryjnych decyzji administracyjnych Sąd OKiK bierze pod uwagę stan rzeczy z chwili wydania zaskarżonej decyzji. Jednak w niniejszej sprawie zachodzi szczególna okoliczność korzystnej dla powoda zmiany w trakcie postępowania sądowego stanu prawnego w zakresie wysokości sankcji pieniężnej. Powoduje to konieczność rozstrzygnięcia sprawy z uwzględnieniem treści przepisu art. 170 ust. 4 pkt 2 ustawy oze w brzmieniu obowiązującym w dniu zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.).

W dniu 14 lipca 2018 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 1276). W art. 1 pkt 59a tiret pierwsze tej ustawy prawodawca zmienił treść art. 170 ust. 4 pkt 2 ustawy oze. Zgodnie tym przepisem w brzmieniu obowiązującym od dnia 14 lipca 2018 r. kara pieniężna z tytułu naruszenia, o którym mowa w art. 168 pkt 11 ustawy oze wynosi 1 000 zł., a nie jak uprzednio 10 000 zł.

Mimo, iż podniesione przez powoda w uzasadnieniu odwołania zarzuty okazały się bezzasadne, wysokość wymierzonej kary podlegała obniżeniu ze względu na wyżej przedstawioną nowelizację przepisu art. 170 ust. 4 pkt. 2 ustawy oze. Nowelizacja ta nie zawiera odpowiedniego przepisu intertemporalnego. Wobec powyższego Sąd, widząc konieczność zastosowania zasad intertemporalnych prawa represyjnego (karnego) do administracyjnych kar pieniężnych, a więc zasady stosowania przepisów względniejszych dla sprawcy w dacie orzekania, działając na podstawie art. 479⁵³ §

2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w zakresie wysokości nałożonej kary pieniężnej obniżając ją do kwoty 1000 zł. Rozwiązanie takie jest zgodne z zaleceniami Rekomendacji Nr 91(1) Komitetu Ministrów dla Państw Członkowskich w sprawie kar administracyjnych, w zakresie stosowania sankcji mniej uciążliwej obowiązującej w czasie od daty zdarzenia do zastosowania sankcji.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. jako bezzasadne.

Mając na uwadze, iż odwołanie powoda co do samej zasady wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej, okazało się bezzasadne, a została ona obniżona wyłącznie na skutek wprowadzonej przez ustawodawcę zmiany przepisów, Sąd uznał go za stronę przegrywającą spór w przeważającej części i obciążył kosztami procesu strony przeciwnej w całości na zasadzie art. 100 zdanie drugie k.p.c. Na koszty należne Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz.1804) w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania tj. w dniu 14 kwietnia 2017 r. (k. 9 akt sądowych).

SSO Andrzej Turliński